

พระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕
เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเดินอากาศ
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการ
เดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับมีอำนาจ
ออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน

๒. ใบสำคัญสมรรถนะเดินอากาศ

(๑) สำหรับอากาศยานต้นแบบที่สร้างในราชอาณาจักร

(๒) สำหรับอากาศยานที่สร้างในราชอาณาจักรตามต้น
แบบ

(๓) สำหรับอากาศยานที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

๓. ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่หรือการรับรองใบอนุญาตผู้
ประจำหน้าที่ซึ่งออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ทำความ
ตกลงกับประเทศไทย

๔. ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน

อากาศ

๕. ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดิน

๖. ใบอนุญาตจัดตั้งห้ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน

๗. ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยาน

๘. ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการช่างอากาศยาน

๙. ใบแทนใบสำคัญหรือใบอนุญาต

(๗) กำหนดอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าธรรมเนียม ตาม
มาตรา ๕๖

(ค) ยกเว้นค่าธรรมเนียม ตาม (ก) หรือ (ข)

(ง) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ
นี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการ
เดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจาก
สนามบิน ค่าธรรมเนียมในการขึ้นลงของอากาศยาน และค่าธรรมเนียม
ที่เก็บอากาศยาน ณ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน
ให้เก็บได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ซึ่ง
ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมเที่ยวพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๖ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม หรือยังมิได้มีข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้อยู่บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับเป็นค่าธรรมเนียมต่อไป จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงหรือข้อบังคับดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดินสุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมชั้นสูงไว้ท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๑๑ ทำให้ไม่สะดวกในการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ และโดยที่ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติแยกได้เป็นสองลักษณะ คือ ค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นคำภาษา และค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นคำบริการ จึงสมควรยกเลิกการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมชั้นสูงไว้ท้ายพระราชบัญญัติ และสมควรแยกประเภทของค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นคำภาษา และค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นคำบริการออกจากกัน โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะออกกฎกระทรวงกำหนด “อัตรา” ที่จะเรียกเก็บสำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นคำภาษา และมีอำนาจกำหนด “อัตราชั้นสูง” สำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นคำบริการ และให้คณะกรรมการการเดินพลเรือนมีอำนาจกำหนดอัตราที่จะเรียกเก็บสำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นคำบริการ ซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้